

# **Chương 396: Điều Tra Cùng Olivia Ở Thủ Đô Rajeurn Vương Quốc Levaina (1) - Suy Luận Của Olivia Lanze**

(Số từ: 3213)

**Nguồn dịch: Eng**

**Trans: Tluc**

20:32 PM 05/05/2023

Tôi hoàn toàn không biết rằng Olivia không có ở Temple. Chắc hẳn phải có lý do chính đáng để cô ấy không nói với tôi.

Và Olivia cũng đã xin nghỉ học với lý do hỗ trợ hậu phương trong Chiến Tranh Nhân Ma.

Theo Saviolin Tana, Olivia đã tình nguyện tham gia cuộc điều tra ở Rajeurn, thủ đô của Levaina.

Có phải họ đang cố truy tìm tàn dư của Ma vương ở đó không? Trên thực tế, ngay cả khi có bất kỳ manh mối nào ở đó, tất cả những gì họ có thể tìm thấy sẽ là bằng chứng cho thấy đây là một trò hề của Hoàng gia, chứ không phải dấu vết của Ma vương.

Tại sao Olivia lại ở đó?

Trước đây tôi đã nói dối về việc rời khỏi Temple để thực hiện một nhiệm vụ đặc biệt. Nhưng lần này, tôi thực sự phải rời Temple vì một nhiệm vụ đặc biệt nào đó.

Saviolin Tana hẳn đã gửi tôi đến đó vì cô ấy đánh giá rằng đó không phải là một khu vực đặc biệt nguy hiểm.

Tôi không thể nói với Ellen và Harriet rằng tôi phải rời Temple vì một nhiệm vụ đặc biệt.

Vì vậy, không chậm trễ hơn nữa, tôi lên đường ngay lập tức.

\*\*\*

Vì tôi đã đến Kamsencha cách xa hàng nghìn km bằng cách băng qua một vài cổng dọc từ Temple, nên lần này, tôi cũng có thể đến Levaina, một quốc gia để chế nhỏ phía nam nơi Công tước Grantz đã chết, bằng cách vượt qua một vài cổng dọc.

Hiện tại, một trụ sở điều tra đặc biệt được thành lập tại đây. Quyền tài phán sẽ là Đế quốc, không phải Hoàng tộc Levaina.

Đế chế đang điều tra trò hề mà chính họ đã dàn dựng, một hành động nực cười. Và việc các quan chức hàng đầu của trụ sở điều tra đặc biệt này có thể biết rằng đây là một trò hề của Hoàng gia khiến tôi muốn phá lên cười.

Olivia phải không biết về những sự thật như vậy.

Tại sao Olivia lại đến đây?

Trong khi Rajeurn, thủ đô của Levaina, có một bầu không khí giống như thành phố, nó trông không quá thịnh vượng. Thành thật mà nói, thật vô lý khi

cố gắng tìm một góc tương tự như Thủ đô Hoàng gia ở thủ đô của một quốc gia nhỏ.

Tôi hỏi lính canh và tìm đường đến trụ sở điều tra đặc biệt, nơi này dường như chiếm toàn bộ tòa nhà chính phủ bên ngoài Cung điện hơn là nằm bên trong Cung điện.

Có lẽ vì các nhân viên được điều động trực tiếp từ Đế chế nên an ninh rất kỹ lưỡng.

Tất nhiên, không có cánh cổng nào không mở ra trước Biểu tượng Hoàng gia.

Khi tôi chặn một người qua đường và nói rằng tôi đang tìm Olivia Lanze, người đến từ Temple, tôi được yêu cầu đợi trong phòng VIP và cô ấy sẽ đến.

Trụ sở điều tra đặc biệt cũng phải ở trong một tình huống hơi vô lý.

Họ đang cố gắng điều tra, nhưng sau đó Temple đã gửi một thực tập sinh tình nguyện tốt nghiệp, kể cả tôi, người có Biểu tượng Hoàng gia, cũng đã đến.

Vì tôi đã xuất trình Biểu tượng Hoàng gia khi bước vào, báo cáo sẽ đi lên theo chuỗi mệnh lệnh.

"Cậu là Reinhardt?"

"Đúng vậy."

"Tôi là Scott Kelton, người đứng đầu cơ quan điều tra đặc biệt giám sát vụ án này. Rất vinh dự được gặp cậu."

—Scott Kelton.

Ông là một người đàn ông gần trung niên.

Tất nhiên, ông ấy là người tôi chưa từng gặp bao giờ, và ông ấy đề nghị bắt tay tôi, sau đó cúi chào lịch sự.

Ngay khi tôi bắt tay Scott, tôi đã cảm nhận được điều đó. Ấn tượng mạnh mẽ mà tôi cảm nhận được từ bàn tay của ông ấy, không phải là ông ấy dùng nhiều lực. Scott đã đề nghị bắt tay và bày tỏ sự kính trọng với tôi, người có Biểu tượng Hoàng gia, nhưng thái độ của ông ấy không hề khuất phục.

Scott nói rất vinh dự được gặp tôi.

Ông ấy có lẽ sẽ biết rằng tôi là chủ sở hữu mới của Alsbringer. Tôi hỏi Scott khi tôi nhìn ông ấy.

"Có khi nào ông... là thành viên của Shanapell không?"

"Thật sắc sảo. Tôi tạm thời ở vị trí này, nhưng ban đầu tôi là đội trưởng của Đơn vị 3 của Shanapell."

Scott nói vậy và gật đầu.

Với điều này, một điều chắc chắn.

Người đứng đầu cuộc điều tra, Scott Kelton, phải biết rằng trường hợp này là bịa đặt.

Ông ta dường như không có thời gian để trò chuyện lâu nên sau khi chào hỏi ngắn gọn, Scott rời đi ngay lập tức.

Tôi đã nghi ngờ rằng cuộc điều tra đặc biệt không phải để điều tra thực tế, nhưng nếu người đứng đầu là đội trưởng Đơn vị 3 của Shanapell, thì tất cả đã rõ.

Tôi đã chờ đợi như thế này bao lâu rồi?

\*Thunk

"...Huh?"

Olivia, mặc thường phục, bước vào phòng VIP và ánh mắt chúng tôi chạm nhau. Từ vẻ ngoài của nó, cô ấy dường như không có khoảng thời gian khó khăn, vì trang phục của cô ấy rất gọn gàng.

"Reinhardt? Làm thế nào anh đến được đây?"

Vốn ngạc nhiên, mắt Olivia mở to khi cô ấy nhanh chóng tiến lại gần tôi.

"Làm sao anh biết về nơi này?"

"Uh... Chúng ta ngồi xuống nói chuyện trước đi."

"Ah!"

\*Ôm

Đột nhiên, Olivia ôm chầm lấy tôi.

"Em nhớ anh nhiều lắm!"

Tôi cũng phải giải thích với Olivia.

\*\*\*

Để giải thích làm thế nào tôi có được vị trí này, tôi phải nói về lễ đính hôn. Tôi phải xây dựng những thành tích của mình, và tôi phải giải thích lý do tại sao tôi phải xây dựng những thành tích đó.

Sau khi tôi giải thích tỉ mỉ mọi thứ và đề cập rằng tôi được lệnh của Saviolin Tana để giúp Olivia làm việc ở đây, Olivia chỉ há hốc mồm kinh ngạc.

"Cho nên, anh không đến đây là bởi vì nhớ em sao?"

Olivia lườm tôi với khuôn mặt nhăn nhó khó chịu.  
KHÔNG...

Cái đó.

Chẳng phải tôi đã nói về chuyện quan trọng hơn sao?

Tại sao Olivia lại tức giận về điều đó?

Nhìn thấy khuôn mặt sừng sốt của tôi, Olivia bật cười và ngồi xuống bên cạnh tôi, khoanh tay ngay lập tức.

"Ah, không, tại sao em lại làm điều này...?"

"Chà, em đã bao giờ ngừng cố gắng chỉ vì có người khác cạnh tranh với em chưa?"

Thực sự, tôi đã không nói nên lời trước suy nghĩ táo bạo và ngang tàng của Olivia.

"Đính hôn không phải kết hôn, lòng người có thể thay đổi, tình thế cũng có thể thay đổi, nó còn chưa kết thúc, đúng không?"

Olivia nheo mắt nhìn tôi.

"Thế nào? Phòng VIP... Hmm? Chỉ có anh và em thôi...?"

Olivia...

Tôi không tức giận, nhưng nó thật đáng sợ!

Nó thậm chí còn đáng sợ hơn!

Và nếu nó thực sự xảy ra, em sẽ đánh gục anh và bỏ chạy, phải không?

"Đính hôn hay kết hôn thì có liên quan gì? Nếu chúng ta chỉ dán tem lên thì ai mà biết được?"

KHÔNG.

Người này chắc chắn không bình tĩnh, Olivia chắc chắn hành động như vậy bởi vì cô ấy bị sốc.

"Hoặc, nếu anh bằng cách nào đó loại bỏ Hoàng tử và trở thành Hoàng đế thì sao? Hừm? Đẩy cô ấy xuống vị trí thứ hai và em sẽ là người đầu tiên. Hả?"

"Đừng nói những điều có thể khiến chúng ta bị bắt."

"Là vậy sao?"

Olivia cười và tránh xa tôi ra. Cô ấy có bình tĩnh hay không, tôi không thể biết được. Ít nhất bề ngoài, cô ấy không thể hiện ra ngoài, điều này đối với tôi có phần may mắn.

Thái độ không cần lo lắng vì không có gì là chắc chắn của cô ấy có vẻ hợp lý.

KHÔNG.

Olivia không thực sự nghĩ đến việc giết Bertus, để tôi bắt đầu một cuộc đảo chính kiểu cách mạng, trở thành Hoàng đế, đẩy Charlotte xuống vị trí vợ lẽ và Olivia trở thành Hoàng hậu, phải không?

Đó là một trò đùa, phải không?

Trên thực tế, nếu tôi vừa là anh hùng vừa là Ma vương, sẽ thật ớn lạnh khi nghĩ rằng tôi không hoàn toàn có thể giết được Ma vương, giả sử rằng tôi muốn.

\*\*\*

Tôi đã đợi Olivia khá lâu, và như vậy, trời đã tối.

Trong phòng VIP của Trụ sở đặc biệt, chúng tôi cùng nhau uống trà sau bữa tối do Trụ sở điều tra mang đến.

Olivia không phải là một điều tra viên, mà là một sinh viên của Temple Royal Class danh tiếng.

Về mặt kỹ thuật, Olivia chỉ là một sinh viên tình nguyện, nhưng cô ấy là một tài năng mà Đế chế đang nuôi dưỡng bằng tất cả nỗ lực của mình, vì vậy người ta không thể đoán trước điều gì sẽ xảy ra nếu cô ấy bị đối xử nhẹ nhàng.

Và đối với tôi, nó giống như thể một thành viên Hoàng tộc đã đến thăm.

Vì vậy, mọi người đối xử với tôi với sự tôn trọng tối đa.



Có vẻ như hai chúng tôi chỉ gây rắc rối trong cuộc điều tra. Vì tôi biết sự thật, tôi biết rằng cuộc điều tra này sẽ không tiến hành đúng. Việc một hiệp sĩ từ Shanapell là người đứng đầu Trụ sở Điều tra đã nói lên tất cả.

Tất cả những gì tôi nhận được từ Saviolin Tana là giúp Olivia hoàn thành nhiệm vụ mà cô ấy được giao.

Ở một nơi mà mọi thứ sẽ không bao giờ được giải quyết ổn thỏa.

"Dù sao thì, tại sao em lại đến đây?"

Nơi này không bao giờ có thể là một nơi dễ chịu đối với tôi. Đó là nơi tôi bị đóng khung, và cũng là nguyên nhân khiến Liana thay đổi.

Trước lời nói của tôi, Olivia cười toe toét.

"Em muốn tìm dấu vết của Ma Vương."

"...Tại sao em lại muốn tìm thứ đó?"

Olivia đã nói với tôi rằng chính Ma vương đã cứu cô ấy và Adriana. Cô ấy tâm sự với tôi rằng cô ấy nghĩ Ma vương và lũ quỷ có thể không ác độc như vẻ ngoài của chúng.

"Em chỉ muốn chắc chắn thôi."

Hai cuộc tấn công trước đó hẳn có vẻ hợp lý đối với Olivia. Nhưng cuộc tấn công Rajeurn này chắc hẳn khiến cô ấy hơi khó chịu khi biết sự thật đằng sau hai cuộc tấn công trước đó.

Nó có thể là gì?

Olivia có nghi ngờ rằng sự cố này có thể không phải là công việc của Ma vương không?

Nhu cầu về sự chắc chắn có nghĩa là như vậy.

Olivia hẳn đang cảm thấy mâu thuẫn giữa tôi, người phải đối mặt với Ma vương và Ma vương, người đã cứu mạng cô ấy.

Và Olivia đã hứa sẽ đứng về phía tôi, bất kể chuyện gì xảy ra. Vì vậy, sự hiện diện của cô ấy tại hiện trường phải có ý nghĩa đó.

Để có được niềm tin rằng Ma vương đáng chết, và để có được quyết tâm chiến đấu vì tôi.

Thực tế là Olivia đã được gửi đến đây một cách ngoan ngoãn, và tôi cũng đã được gửi đến đây.

Họ có tin rằng chúng tôi sẽ không bao giờ nhận ra rằng cảnh này đã bị thao túng?

"Như vậy, em có phát hiện gì chưa?"

"Thay vì tìm hiểu, em chỉ xác nhận những gì đã biết bằng chính mắt mình."

Olivia tắc lưỡi ngay.

Cô đi đâu đó và trải một cái gì đó ra bàn.

Đó là bản đồ của Rajeurn và khu vực xung quanh.

"Đầu tiên, báo cáo nói rằng một bày quỷ đã được triệu tập xung quanh Rajeurn bằng cách sử dụng [dịch chuyển tức thời hàng loạt] và bắt đầu cuộc hành quân của chúng. Nhiều Orc và Orge, cũng

như Goblin, đã được đưa đến. Có vẻ như thiệt hại đối với Rajeurn không phải như vậy đáng kể. Tuy nhiên, phần quan trọng là khu vực xung quanh. Nhiều người ở vùng ngoại ô không được lính canh bảo vệ đã thiệt mạng hoặc bị thương."

Mục tiêu thực sự là tiêu diệt lực lượng cách mạng, nhưng nó được ngụy trang thành một cuộc tấn công của quỷ dữ.

Hậu quả là nhiều dân thường thương vong.

Đế chế đã giết con người bằng chính đôi tay của mình. Không có gì đặc biệt bất thường về nó. Đó chỉ là một âm mưu, và những điều như vậy luôn xảy ra. Chỉ có người chết mới đáng thương.

"Đặc biệt là ở đây."

Nơi Olivia chỉ đến là một vài tòa nhà ở ngoại ô Levaina.

"Hầu hết thương vong xảy ra tại chi nhánh thương hội này. Chắc hẳn đã có một hội thương nhân họp ở đây nên các nhà đầu tư đã tụ tập lại. Kết quả là, nhiều người thiệt mạng trong cuộc tấn công này là những người có ảnh hưởng khá lớn. Và... người thân trong số bạn bè của anh cũng vậy..."

Olivia ngáp ngừng, và tôi gật đầu, hiểu ý cô ấy.

"Dù sao."

Có vẻ như Olivia đã cẩn thận với lời nói của mình, vì cô ấy không muốn tỏ ra vô cảm về cái chết của cha mẹ bạn tôi.

"Chính em đã nhìn thấy nó. Những con quỷ đang tấn công Đoàn Thánh Hiệp sĩ."

Olivia là một trong số ít nhân chứng của cuộc tấn công thứ hai, và cô ấy đã nhìn thấy lũ quỷ thực sự lộ diện.

"Có một điểm chung giữa cuộc tấn công thứ nhất và thứ hai."

"Nó là gì?"

"Ma pháp hủy diệt quy mô lớn đã được sử dụng."

Trong cuộc giải cứu quỷ, Eleris, người đã sử dụng [Ngọn lửa của Tuesday], đã gây ra một cơn bão lửa, và trong cuộc tấn công thứ hai, một cơn bão sét đã được triệu tập cùng với cơn bão lửa.

"Nhưng trong đợt tấn công thứ ba, chúng không sử dụng ma pháp hủy diệt quy mô lớn, mà là [dịch chuyển tức thời hàng loạt] để triệu hồi nhiều yêu ma. Đương nhiên, xét về quy mô ma thuật, lần này lớn hơn..."

Olivia nhú mày.

"Nếu mục đích là gây thương vong, sử dụng một trận bão lửa sẽ biến một phần năm Levaina thành tro bụi. Tại sao chúng không làm vậy? Nếu chúng

ta nhìn vào đó, chúng đã mất rất nhiều lực lượng quân sự mà không có lý do."

Chúng thực hiện cuộc tấn công bằng cách sử dụng quỷ thay vì giải quyết vấn đề bằng Ma pháp. Olivia dường như không hiểu tình hình.

Hiện tại, Olivia chắc chắn rằng có một pháp sư rất mạnh trong số tàn dư của lực lượng quỷ, và đó là sự thật. Và bất cứ ai quan tâm đến các cuộc tấn công của quỷ sẽ tự nhiên biết điều này, vì vậy đó không phải là sự thật mà chỉ Olivia biết.

Lý do duy nhất khiến phần lớn công chúng không nghi ngờ ý định thực sự của ác quỷ như Olivia rất đơn giản.

Đó là vì mọi người không cố gắng hiểu đối tượng của sự thù hận của họ.

Cho dù nhóm đáng ghét có làm gì đi chăng nữa, họ cũng không cho rằng mình ngang hàng với họ, vì vậy nếu họ làm điều gì đó, họ sẽ kết luận rằng đó là do họ xấu xa hoặc kém cỏi, và không muốn nghĩ thêm nữa. Hận thù và oán hận làm cho suy nghĩ trở nên đơn giản và thuận tiện hơn.

Vì vậy, công chúng chỉ cảm thấy sợ hãi hoặc ghê tởm về những khía cạnh kỳ lạ trong cuộc tấn công của ma quỷ này, và họ không tò mò về những gì ma quỷ thực sự đang cố gắng làm.

Nó có nghĩa là làm cho mọi người sợ hãi ma quỷ. Chỉ có một số ít người hiểu và chấp nhận điều đó. Tuy nhiên, Olivia đã nhìn thấy quá nhiều mặt xấu xa của con người và cuối cùng, đã được giải cứu bởi chính bàn tay của lũ quỷ, điều này giúp cô phần nào thoát khỏi suy nghĩ đó.

"Nếu phải chọn, em nghĩ đây chính là câu trả lời cho câu hỏi của mình."

Olivia chỉ vào một điểm trên bản đồ, nơi có chi nhánh của Hội thương gia được đề cập gần đây.

"Ngay từ đầu, lũ quỷ đã nhắm đến việc tấn công ở đây."

"...Hội nghị thương hội?"

"Chính xác."

Olivia vẫn chưa hoàn toàn hiểu được toàn bộ sự thật, nhưng cô ấy đã đi được nửa chặng đường.

"Những con quỷ đã tấn công, và Levaina, nơi được củng cố kiên cố, không bị thiệt hại đáng kể. Nhưng chi nhánh của Thương hội ở vùng ngoại ô, và những người có ảnh hưởng tập trung ở đó, đã bị tấn công mà không nhận thấy bất cứ điều gì? Điều đó thật vô nghĩa."

Olivia khoanh tay và lắc đầu.

"Ở đây, có những người như Công tước Grantz, gia tộc Orugensia nổi tiếng, và phó chủ tịch Hiệp hội Phép thuật, Santrident. Họ không chỉ được hộ

tổng tử tế mà bản thân họ còn là những người có quyền lực."

Thực tế là những người này, những người bình thường sẽ không bao giờ tụ tập ở một nơi, tụ nó đã là bằng chứng.

"Liệu những người có ảnh hưởng như vậy có đến quốc gia nhỏ bé phía nam Levaina mà không mang theo bất kỳ đội quân hộ tống nào không?"

Olivia lắc đầu.

"Vào thời điểm đó, nơi này sẽ được củng cố tốt hơn Lâu đài Hoàng gia của Rajeurn. Đó không phải là một cuộc tấn công bất ngờ vào vùng ngoại ô, nhưng đội quân hộ tống ở đây có thể biến Rajeurn thành một biển lửa."

Vì vậy, những con quỷ đã tấn công ở đây, không phải Levaina, có mục đích.

"Đó là lý do tại sao những con quỷ tấn công Levaina không thể đột nhập vào đây ngay từ đầu. Những kẻ ưu tú sẽ tấn công nơi này và sau đó rút lui ngay lập tức."

Olivia đã đi đến kết luận đó.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)*



Quét mã để chuyển tiền

**NGUYỄN TIẾN LỰC**

SĐT: 0901089550



**Thanks For Reading**